

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 94. Conjuratorum supplicium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

Sæc. XVII. sequebatur, a Slewienfi tamen Præto-
 Sæc. 1623 agnitus, Hagam captus abducitur: pa-
 riter Slatius nefarius ille Præco rusti-
 cano indutus habitu in diversorio
 a tribus militibus comprehensus, e
 fuga Hagam ad carceres trahitur.

§. XCIV.

Conjuratorum supplicium.

*Meteran. l. c.
 Neuvill. Hist.
 d' Holland.
 cap. x.*

Alterâ die quatuor illi ficarii in diver-
 forio comprehensi subjiciuntur quæ-
 stioni, producuntur sclopi & pagiones
 in cista reperti, tanquam prima con-
 spirationis testimonia; hi vero ad libe-
 randos duos Prædicantes Hagæ captos
 hæc arma fuisse destinata mentiuntur:
 verum tormentorum metu territi, cri-
 men fatentur, unde die vigesima septi-
 ma Februarii capite plexi, trunco in
 quatuor partes discisso periere. Die
 vigesima nona Martii Reinierus Bar-
 nefeldius, quod crimen non detexisset,
 tanquam læsæ Majestatis reus securi
 percussus obiit; credebatur ab omni-
 bus innocens victima, quam Hollandi
 Ordines Principis Mauritiï vindictæ,
 cujus flamma Barnefeldii Patris san-
 guine haud satis extincta erat, immo-
 lassent. Eadem die Cornwinderus,
 & Dyckius capite truncati sunt, cor-
 pore in quatuor partes discerpto. Tan-
 dem

dem quæſtioni ſubjicitur Henricus Da-^{Sæc. XVII.}
niel Slatius, qui ſe libellum famoſum ^{A. C. 1623.}
contra Batavos Ordines ſcripſiſſe, ac
Mauritio cædem ope & conſilio, aliis
etiam in criminis ſocietatem accerſitis
promoviſſe faſſus eſt: Pronuntiatur
igitur mortis ſententia, qua percepta
Calvinianus hic Præco nullo dato pœ-
nitentiæ aut pietatis ſigno pervicaciter
propugnabat, *licitum eſſe, Tyrannum*
occidere, Prædicantes vero, qui eum
ad mortem accingere parabant, a ſe
repulit, aſſerens, hos eſſe idiotas, qui
ad eum inſtruendum inhabiles forent:
Die quinta Maij ductus ad ſupplicii lo-
cum torvo atque ad feritatem compo-
ſito vultu & ore affirmabat, multa in
mortis ſuæ ſententia contineri, quæ
faſa forent, poſtea ad populum con-
verſus: *Honeſti ac pii cives*, inquebat,
ecce Slatium diu conquiſitum ab iis, qui
meum ſanguinem ſitierunt: non tamen ſum
ille hominum nequiſſimus, qualem me ſen-
tentia in me pronuntiata depingit, ſemper
moderationem ſuaſi, ſed hi, qui ſe inter-
poſuere, deceperunt vos: limites tranſgreſ-
ſus ſum, fateor, ſed parceret mihi Deus:
ſcitote autem, magnam vobis impendere
calamitatem: aſt mendax hujus Prædi-
cantis vaticinium deriſit populus, ex-
clamans, neutiquam ſic erit. Dein La-
motium Prædicantem, qui ipſum in-

Sæc. XVII. A. C. 1623. interrogabat, an solitas preces pro se
 fundi vellet, a se removit, dicens,
ipsum ego orare possum; ipsemet enim
 sibi satis persuasum habebat, quod
 præter cantilenas, precesque, quas
 utique quilibet laicus sine alterius ad-
 jutorio cantare vel fundere posset, am-
 pliorem solvendi potestatem Prædican-
 tium nullus haberet: Slatius tamen
 malitiæ suæ adeo immortalis erat, ut
 nequidem solus ad Deum orare audi-
 retur: mox vero carnifex misero huic
 Prædicanti caput & manus, quas ad fa-
 sciam ab oculis semovendam extulerat,
 uno ictu amputavit, paloque affixit,
 corpus vero rotæ imposuit, tanto Spe-
 ctatorum concursu, ut nonnulli pedi-
 bus conculcati perirent: ambo insuper
 Blansarti & Pertius eadem die capitis
 supplicio affecti sunt, proscriptis om-
 nibus eorum bonis. Die autem quarto
 Februarii Mauriti & Ultrajectensis Se-
 natus nomine vulgabatur edictum, quo
 Arminiani tanquam patriæ hostes &
 rebelles fuere proscripti: hoc edicto
 animati Gomaristæ Prædicantes in om-
 nibus suis concionibus ad populum
 Arminianos ut parridas & Prodito-
 res charitate Calviniano - Evangelica
 traduxere, duosque Prædicantes, licet
 cædis innoxii essent, equleo misere tor-
 tos ad perpetuos damnarunt carceres,
 hac

hac tamen severitate palam fecerunt, Sæc. XVII. A. C. 1623.
 quod supplicii in reos rigorem non tam conjurationis vindicta, quam privati odii libido suaserit. Enimvero Arminiani edito scripto suam vindicabant innocentiam, ac præcipue Hugo Grotius, qui tum Parisiis agebat, suum apologeticum pro iis, *qui ante mutationem anno 1618. præfuerunt*, edidit, non sine maxima Ordinum & Mauritiæ indignatione, qui hunc librum non modo damnarunt, sed etiam indicta mortis poena eum retinere prohibuerunt, ingentemque auri vim illis promiserunt, qui Grotium aut vivum aut mortuum sifterent. Hujus vero securitati die vigesima sexta Februarii Regio diplomate Ludovicus XIII. Franciæ Rex abunde prospexit.

§. XCV.

Catholici a Calvinianis militibus dire vexati.

Ea erat tum Calviniani furoris intemperies, ut Catholicos Principes, Meteran. p. 43. p. 434. si possent armis, & subditos, si luberet, contumeliis, ac convitiis passim laceferent: eadem quoque rabie Altanæ, oppidum erat Schauenburgici Comitis dominio subjectum, Hamburgenses Catholicos hoc anno insectabantur; dum enim